

Af fremmede Fiskere har jeg stødt paa endel Svenske ved Anholt, der anvende Flynndernedgarn, men udenfor vort Eøterritorium, samt mange Østeborgfiskere østfor Læsø, der her dørjede Makrel langs Dens østlige Grunde; dette Fiskeri lykkes godt og giver et jevnt lønnende Udbytte, men vore egne Fiskere drive det ikke og lade de Fremmede tage Fortjenesten. Svært var der ingen Ordener at paatale, men de svenske Fiskere have heller ikke endnu paa-begyndt Flynnderfurrevaadfiskeriet ved Anholt, Læsø og Fornæs, hvilket Fiskeri først begynder med den indtrædende Østeraarskylighed og navnlig har fremkaldt de tidligere indkomne Klager, da det kolliderer med Fiskeriet med staaende Redstaber.

Paa Grund af det varme Veirig er Lørfiskeriet i Lillebelt ei endnu begyndt, og der har derfor heller ikke været nogen Anledning til Kollisioner med tydske Fiskere her, hvilket jeg har haft Leilighed til at konstatere under mit Ophold i dette Farvand, ligesom der heller ikke endnu har vist sig tydske Malefiskere paa vort Territorium herovre.

Endeligen skal jeg omtale, at Forholdet imellem de svenske og danske Fiskere, der for Tiden bundsætte Sildegarn imellem hverandre, dels i Farvandet Nord og Øst for Saltholmen (danske Fiskere fra Skovshoved og Laarbæk), dels i Farvandet imellem Natkehovederne og Skullen (vore Fiskere fra Hornbæk og Gilleleie), hidtil har været godt og ikke givet Anledning til nogen Paatale.

Det er min Agt — hvis ikke andre Forholdsordrer maatte indløbe — i den nærmeste Fremtid at inspicere Sildefiskerierne sydpaa ved Møen og dernæst at foretage en lignende Tour som den nu tilendebragte gennem Belterne til Stagen og tilbage.

S. Vardenfletth.

Til Undenrigsministeriet.

K.

Chefen for Kanoubaaden „Gauß“. Solbæks Fjord, den 26de September 1880.

I Continuation af min Rapport, Løbe-Nr. 85, af 2den d. M. skal jeg herved meddele Ministeriet, at jeg siden den nævnte Rapports Fremsendelse i nogle Dage har taget Station i Sundet og Farvandet omkring Møen paa de fælles Sildefiskepladser for Danske og Svenske, dernæst er seilet Nord paa langs Syllands Østkyst til Frederikshavn og atter tilbage til Sundet og Isefjorden, hovedsageligen med det Formaal at holde Die med de svenske Fiskere, der paa denne Aarstid drive Flynnderfiskeri med Snurrevaad paa Grundene udfor vore Kyster.

For Sildefiskeriets Bedkommende har jeg ikke haft Anledning til nogen Indblanding for at overholde Ordenen, men selve Fiskeriet var ogsaa kun smaat og Fiskerbaadene sjældent samlede paa det samme Sted i noget større Antal. Jeg har haft Leilighed til at konferere med de Fiskere fra Møen, der forrige Aar have indbragt Klager over svenske Fiskeres Afsærd, og jeg har ligeledes paalagt Mandstaberne paa de derværende svenske Baade at holde sig borte fra de danske Redstaber.

Svært har Sildefiskeriet i den sidste Tid givet et overordentlig rigt Udbytte, særligen for de i Hundested og Lynæs hjemmehørende Fiskere, der have haft den heldige Ide, da Drivfiskeriet paa de sædvanlige Fiskepladser kun gif smaat, at gaa til Sjællands Rev, for der at bundsætte deres Redstaber. Enkelte Fiskerifartøier med 3 à 4 Mandes Besætning have saaledes paa nogle saa Nætter kunnet fiske for et Par Tusinde Kroner, og i det Hele har det gode Sildefiske allerede haft en særdeles gavnlig saavel moralsk som materiel Virkning paa Halsnæs Fiskeribefolkning, der var bleven sat Noget tildage ved de senere Aars mindre heldige Fiskeri, og for hvem tillige Forhaabningerne om at kunne faae en Bevilling til den for dem saa vigtige Havn ved Hundested hidtil ere glippede.

Flynnderfiskeriet paa Syllands Østkyst og omkring Derne i Kattegattet drives for Tiden med jevnt godt Udbytte. Ogsaa her have nu Svenskerne indfundet sig med Snurrevaad, et Redstak, der ligeledes benyttes af de danske Fiskere, og hyormed der snart skal blive gjort Ende paa Kystfiskeriet efter Nødspætter i Kattegattet. Jeg har i tidligere Rapporter tilladt mig at gjøre Ministeriet opmærksom paa dette Forhold og anmodet om Bemyndigelse til at maatte vise idetmindste de svenske Fiskere, der anvende Snurrevaad, bort fra Territoriet; skjøndt jeg til min og Manges Beklagelse ikke har modtaget en saadan, saa opfatter jeg dog Ministeriets Paalæg